

Uitgifte

	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
Datum van uitspraak			
28 september 2023	op € UR:	op € UR:	op € UR:
Rolnummer			
23A366			

☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Vrederecht van het kanton Brasschaat

VONNIS

Aangeboden op
Niet te registreren

De vrederechter spreekt het volgende vonnis uit in de zaak van:

met rijksregisternummer die woont te 2930 Brasschaat,

met als advocaat meester , die kantoor houdt te 64/201

met als advocaat meester die kantoor houdt te

eisende partij

- **de GEMEENTE BRASSCHAAT**, vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer 0206677801, met kantoren gevestigd te 2930 Brasschaat, Verhoevenlei 11

met als advocaat meester , die kantoor houdt te

verwerende partij

Procedure

De eisende partij heeft deze zaak ingeleid bij dagvaarding van 12 april 2023.

De vrederechter heeft alle partijen gehoord.

De vrederechter heeft rekening gehouden met de procedurestukken en de neergelegde bewijsstukken.

De wet op het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd.

Motivering

I. De vorderingen

De vordering van eiser strekt er toe:

-te zeggen voor recht dat er geen sprake is van een onafgebroken, voortdurend en ondubbelzinnig publiek gebruik van een strook grond (de Claesstraat vanaf de Bevrijdingslei tot aan het domein 'De Inslag' - met inbegrip van het brugje over de Heislagebeek) gedurende dertig jaar en dat er bijgevolg op grond van artikel 13 § 2 van het Gemeentewegendecreet geen publieke erfdienstbaarheid gevestigd is op het perceel van eiser;

-te zeggen voor recht dat geen "recht van overgang als erfdienstbaarheid tot openbaar nut" bestaat over het privédomein van eiser die op een andere grond dat Gemeentewegendecreet zou zijn gevestigd;

-verweerster te veroordelen tot de kosten van de procedure, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding in hoofde van eiser begroot op 1.680,00 EUR.

De vordering van verweerster strekt er toe:

- het publiek gebruik van Claesstraat vanaf de Bevrijdingslei tot aan het domein 'de Inslag', met inbegrip van het brugje over de Heislagbeek te bevestigen in de zin van het Decreet Gemeentewegen;
- in ondergeschikte orde te bevestigen dat voor het jaar 2000 reeds een publieke erfdienstbaarheid tot openbaar nut door dertigjarige verjaring werd verkregen op dezelfde grondstrook;
- eiser te veroordelen tot de kosten, m.i.v. de kosten van de dagvaarding en van de rechtsplegingsvergoeding.

II. Feiten

Eiser is sinds eind 2000 eigenaar van een perceel te 2930 Brasschaat aan de kadastraal gekend Hierop bouwde hij een woning.

Eiser brengt een kaart van de website Geopunt voor waaruit blijkt dat de Claesstraat niet tot aan zijn perceel komt maar wel eindigt tegen het perceel dat naast het zijne gelegen is. Eiser rijdt wel over het aangrenzende perceel om de Claesstraat en het kruispunt van de Claesstraat en de Bevrijdingslei te bereiken.

Verweerster betwist de relevantie van deze kaart. De kaart is imperfect waar volgens deze kaart de Claesstraat een geasfalteerde weg is terwijl het een brede aardeweg tussen de bomen is.

Verweerster merkt op met betrekking tot de Claesstraat en voegt hierbij kaarten en foto's:

- dat de bomenrijen reeds lang voor woningbouw aldaar aanwezig zijn, te beginnen in 1873, luchtfoto's te beginnen in 1948;
- op een topografische kaart van 1904 blijkt dat de Claesstraat doorloopt in het domein De Inslag;
- op een topografische kaart van 1989 blijkt dat Heislagbeek niet doorloopt en er een inbuizing is waardoor er een verbinding is tussen de Claesstraat en De Inslag en het wandelpad in De Inslag loopt loodrecht op de Claesstraat;
- luchtfoto van 10 juni 1948 met de rode pijl in de as van de Claesstraat en begraafplaats Maria-ter-Heide als visueel referentiepunt;
- atlas der waterlopen, punt G2 opgenomen vloerbreedte, 0,80 m (breedte beneden in de gracht, opgemeten rond 1950) opgenomen kruinbreedte 2,80 m (breedte bovenaan de gracht, tussen de oevers, opgemeten rond 1950) en vereiste vloerbreedte 0,80 m (noodzakelijk vastgelegde breedte beneden in de gracht), inbuizingen mogelijk gediend voor de verbinding tussen de Claesstraat en Domein De Inslag;
- actuele kaarten (openstreetmap en basiskaart nationaal geografisch instituut) tonen de verharde toestand van de Claesstraat ter hoogte van het perceel van eiser;
- op de topografische kaart van 2000 staat de Claesstraat tot aan de beek ingetekend als onverhard pad omgeven door laanbomen en op diezelfde kaart is een brug over de beek ingetekend;
- de bedding van de Claesstraat is zowel ten noorden als ten zuiden van de Bevrijdingslei over meer dan de helft van de totale lengte tussen de Durentijdlei en domein De Inslag gelegen op de kadastrale percelen waarop de aanpalende woningen gelegen zijn.

Op 9 februari 2021 leggen de heren en een verzoekschrift neer bij de voorzitter van de gemeenteraad bij toepassing van artikel 13 § 2 van het Gemeentewegendecreet. Aan de gemeenteraad wordt verzocht de erkenning te overwegen van een strook grond vanaf de Bevrijdingslei tot aan het domein 'De Inslag' met inbegrip van het bruggetje over de Heislagbeek als gemeenteweg.

Op 15 februari 2021 dient de heer een gelijkaardig verzoekschrift in met verwijzing naar de argumentatie in het eerste verzoekschrift.

De te erkennen gemeenteweg loopt over het perceel van eiser (aan de rand) net voor het bruggetje over de Heislagbeek.

Verweerster maakte de verzoekschriften bekend aan de belanghebbenden en bood de mogelijkheid tot 31 mei 2021 opmerkingen en/of bezwaren in te dienen.

Bij aangetekend schrijven van 31 mei 2021 dient eiser een bezwaarschrift in stellende dat er geen sprake is van een voortdurend en onafgebroken publiek gebruik gedurende de laatste dertig jaar zodat niet kon overgegaan worden tot erkenning van de strook grond als gemeenteweg.

Bij besluit van de gemeente Brasschaat dd. 27 september 2021 werd de strook grond als gemeenteweg erkend en werd het college van burgemeester en schepenen gelast met de opmaak van een gemeentelijk rooilijnplan voor de weg in kwestie, alles overeenkomstig artikel 13 § 2 van het Gemeentewegendecreet.

Op 3 december 2022 legde eiser een verzoek tot vernietiging neer bij de Raad van State. De auditeur adviseert het verzoek tot vernietiging te verwerpen (verslag van 1 maart 2023). Bij de overwegingen stelt deze dat de betwisting van de vaststelling van de gemeenteraad dat er sprake is van een dertigjarig bezit een burgerrechtelijk recht betreft waarvoor de Raad van State niet bevoegd is.

III. Argumenten van partijen:

Eiser stelt dat er geen dertigjarig voortdurend en onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig gebruik van de strook grond is.

Eiser verwijst hierbij naar artikel 13 § 2 van het Gemeentewegendecreet waarin volgens hem uitdrukkelijk wordt gesteld dat het publiek gebruik in de afgelopen dertig jaar moet worden aangetoond.

De parlementaire voorbereidingen bevestigen dat daarbij enkel met de afgelopen dertig jaar rekening mag gehouden worden en het niet voldoende is dat in het verleden ooit eens de strook voor dertig jaar publiek gebruik werd.

Het bezit moet deugdelijk zijn en de voorwaarden van art. 2229 oud BW moeten vervuld zijn.

Eiser verwijst naar rechtsleer en rechtspraak waarin wordt bevestigd dat er geen sprake mag zijn van onderbreking van de periode van 30 jaar.

Eiser stelt dat het bruggetje over de Heislagbeek de oorzaak is van het publiek gebruik van de strook grond. De strook grond wordt enkel gebruikt door het publiek om vanaf het kruispunt van de Claesstraat met de Bevrijdingslei het bruggetje te bereiken dan wel van het domein 'De Inslag' via het bruggetje naar het kruispunt van de Claesstraat met de Bevrijdingslei te gaan.

Het oorspronkelijke houten bruggetje (dat er lag sinds de jaren '40) verdween in 2000. Dit zou een daad van vandalisme geweest zijn en het buurtcomité drong aan (bij brief van 21 september 2000) op een nieuwe overbrugging die door verweerster geplaatst werd door middel van een betonnen duiker met daarboven vlakke betonplaten (in 2002).

Toen de woning van eiser in aanbouw was, was er geen sprake van een bruggetje.

Hieruit concludeert eiser dat minstens gedurende het volledige jaar 2001 en in elk geval minstens tussen september 2000 en 1 januari 2002 er geen sprake was van een bruggetje zodat de strook grond geen publiek gebruik kon kennen. Zodoende was er de laatste dertig jaar geen sprake van een voortdurend en onafgebroken publiek gebruik zodat de gemeenteraad niet kon overgaan tot de vaststelling van het dertigjarig gebruik.

Zonder het bruggetje zou er sprake zijn van een doodlopend stuk dat enkel dient om toegang te nemen tot de eigendom van eiser.

De gemeenteraad schendt dus, volgens eiser, art. 13 van het Gemeentewegendecreet maar ook de beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel.

Het besluit is niet gesteund op een correcte feitelijke en juridische grondslag en de beginselen uit de vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie inzake het recht van overgang over een privédomein als erfdiensbaarheid tot openbaar nut ten behoeve van de inwoners van de gemeente.

In haar eerste conclusie geeft verweerster zelf toe dat er effectief geen bruggetje meer aanwezig was.

Dat zou moeten bewezen worden dat zonder het bruggetje niemand van het publiek de doorsteek gebruikte, is een onterechte omkering van de bewijslast.

Een veronderstelling is volgens eiser geen bewijs.

Met betrekking tot de tegenvordering werpt eiser op dat deze ongegrond is en verwijst hier naar haar argumentatie m.b.t. de hoofdvordering.

De tegenvordering in ondergeschikte orde is volgens eiser onontvankelijk, minstens ongegrond.

Verweerster verduidelijkt niet waarom zij er belang bij heeft dat de vrederechter zou bevestigen dat voor het jaar 2000 reeds een publieke erfdiensbaarheid tot openbaar nut door dertigjarige verjaring verkregen werd op de grondstrook.

Er kan geen vordering meer worden ingesteld om te horen bevestigen dat er sprake is van een publieke erfdiensbaarheid omdat er ooit eens een periode zou zijn geweest waarin de strook grond gedurende dertig jaar voortdurend en onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig door het publiek zou zijn gebruikt.

Eiser merkt ook nog op dat verweerster zich tegensprekt. Als er al sprake zou zijn geweest van een publieke erfdiensbaarheid dan was er uiteraard geen sprake van een nieuwe publieke erfdiensbaarheid die nog gevestigd kon worden.

Tenslotte werpt eiser nog op dat verweerster niet bewijst dat er in de periode voor 2000 sprake was van een periode van dertig jaar waarin de strook grond gedurende dertig jaar voortdurend en onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig door het publiek zou zijn gebruikt.

Als er al gebruik was, betrof dit gebruik door een enkeling dat berustte op een eenvoudig gedogen van de eigenaar van de grond.

Op het ogenblik van de aankoop door eiser was er geen sprake van een strook grond die het uitzicht had van een laan, straat of weg. Evenmin had verweerster deugdelijke bezitsdaden gesteld en werd er bij de openbare verkoop geen enkele opmerking gemaakt over de aanwezigheid van een publieke erfdiensbaarheid, en ook niet bij het afleveren van de vergunning tot bouw van de woning.

Verweerster werpt met betrekking tot de onontvankelijkheid van haar tegenvordering op dat het belang voor zich spreekt nu zij een publieke overheid is die haar wettelijke bevoegdheden uitoefent in het algemeen belang. Het Decreet Gemeentewegen wijst de gemeente aan als wegbeheerder voor de gemeentewegen. De gemeente wil het vrijwaren van het publieke doorgangsrecht bereiken.

Verweerster stelt dat de hoofdvordering ongegrond is.

De door eiser opgeworpen onzorgvuldigheid vanwege de gemeente heeft al het voorwerp uitgemaakt van een beroep in het administratief contentieuv. De beoordeling in het kader van dit geding dient beperkt te zijn tot het bestaan van een erfdiensbaarheid van doorgang dan wel een recht van overgang in de zin van artikel 591,3 of 4° Ger.W.

Buiten de periode van beschadiging van de houten oversteek is het duidelijk dat er onbetwistbaar een publiek gebruik van de doorsteek bestond.

De bewering van eiser zou het publieke gebruik in die beperkte periode slechts tegenspreken als er verregaande hypothesen worden gemaakt:

-effectief geen brug meer aanwezig

-dat zonder brug niemand van het publiek gebruik zou gemaakt hebben van de voordien aanwezige doorsteek

-dat als er geen doorgaand verkeer meer was, moet worden aangetoond dat het publiek geen gebruik is blijven maken van de Claesstraat zelf.

Wat het feit betreft dat er geen brug meer zou geweest zijn in 2001, merkt eiser op dat slechts blijkt dat de brug beschadigd zou geweest zijn en het buurtcomité een nieuwe overbrugging vroeg. Hieruit kan niet afgeleid worden dat in het geheel geen oversteek meer mogelijk was. De vraag tot herstelling impliceert niet dat de brug volkomen buiten gebruik was.

Dat de oversteek niet verdwenen was, blijkt uit de plannen van eiser bij diens aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning. Hierin wordt de Claesstraat benoemd als zandweg met (ontworpen) rooilijnen, is er een aanduiding van de oversteek. Het wandelpad loodrecht op de Claesstraat wordt eveneens in de aanvraag vermeld. Hieruit blijkt dat de oversteek aanwezig was en gekend en het publiek gebruik vaststond.

Waar eiser het niet-bestaan van de brug miskend werd bij de erkenning als gemeenteweg, verwijst verweerster naar de motivering in het besluit van de gemeenteraad. De foto's die eiser gebruikt zijn uit zodanig perspectief genomen dat de brug niet mee in beeld komt. Verweerster toont dit aan aan de hand van foto's.

Er zou verder moeten aangetoond zijn dat het publiek gebruik als doorsteek volledig gestopt zou zijn als er effectief geen brug meer aanwezig was.

Minder gebruik volstaat niet. Dit is niet bewezen. Verweerster vraagt zich af of elke wandelaar/loper op deze route bij het zien van de slechte staat/afwezigheid van een brug de omweg naar de eerstvolgende doorsteek naar het domein aan de Wipstraat gemaakt zou hebben, eerder dan over/door de smalle beek te stappen.

Men kan ook niet verwachten van de gemeente de brug van de ene op de ander dag te herstellen, minstens nu niet aangetoond wordt dat geen verkeer meer mogelijk was. Integendeel, wanneer weggebruikers van de grondstrook gebruik willen maken bij de vaststelling dat de doorgang bemoeilijkt wordt, contact opnemen met de wegbeheerder, dan is dit des te meer een bevestiging van het publiek gebruik van de weg.

De Claesstraat kan ook zonder de doorsteek gebruikt zijn. Het is al honderden jaren een dreef met laanbomen en verschijnt als een straat, minstens tot aan de beek. De uitloper is niet geasfalteerd maar oogt niet als een private oprit.

Op het BPA ten tijde van de verwerving staat de Claesstraat tot aan de beek ingetekend als "openbare weg met woonerf regime". Het is ook in die zin opvallend dat de voortuinstrook van eiser precies is aangelegd in het verlengde van de zichtbare rand van de bedding van de Claesstraat meer naar het noorden, wat dus tegenpreekt dat deze geen kennis zou gehad hebben van het karakter van de Claesstraat als dreef. Verweerster verwijst ook naar de getuigenverklaring van de bewoner van nummer de enige woning voor de komst van eiser die bevestigt dat over de servitudeweg voor hun huis zolang ze weten wandelaars en fietsers zijn gepasseerd en dat de doorgang naar de Inslag altijd toegankelijk is geweest eerst over twee planken over de gracht, later over betonplaten die er nu nog liggen.

Ondergeschikt stelt verweerster dat er minstens tussen de jaren 1940 en 2000 een houten oversteek was ingericht. Door het gebruik voor het openbaar verkeer van deze grondstrook door verkrijgende verjaring is een erfdienstbaarheid tot openbaar nut gevestigd.

In dit geval is deze lang ontstaan voor het jaar 2000 en het bestaan ervan moet beoordeeld worden in functie van de regels omtrent de verkrijgende verjaring uit het oud BW (artt. 2229 en 2262).

In die periode was er geen sprake van louter gedogen. De infrastructuur was reeds aanwezig voor eiser eigenaar werd en heeft dus meerdere eigenaars "overleefd".

Verweerster werpt nog op dat zelfs al was er onbruik in 2001, dit niet lang genoeg heeft voortgeduurd. De repliek van eiser onder verwijzing naar de parlementaire voorbereiding en rechtsleer is niet dienend omdat de materiële grondslag niet het Decreet Gemeentewegen is.

IV. Beoordeling

Toepassing van het Gemeentewegendecreet:

Artikel 13 van dit decreet bepaalt in § 1 dat een grondstrook waarvan met enig middel van recht kan bewezen worden dat ze gedurende de voorbije dertig jaar onafgebroken en voortdurend door het publiek gebruikt werd, in aanmerking komt als gemeenteweg.

Ingevolge § 2 dient de gemeenteraad die op eigen initiatief of op grond van een verzoekschrift vaststelt dat een grondstrook gedurende de voorbije dertig jaar publiek gebruikt werd, het college van burgemeester en schepenen te belasten met de opmaak van een rooilijnplan en met vrijwaring en het beheer van de weg overeenkomstig het decreet.

De vaststelling van een dertigjarig gebruik door het publiek heeft van rechtswege de vestiging van een publiek recht van doorgang tot gevolg.

De betwisting in deze zaak is het feit of er sprake is van een onafgebroken gebruik van de weg.

Bij de behandeling van de verzoekschriften tot erkenning van de Claesstraat (vanaf de Bevrijdingslei tot aan het domein 'de Inslag' - met inbegrip van het brugje over de Heislagbeek) als gemeenteweg op grond van 30-jarig openbaar gebruik verwijst de gemeente naar de aangehaalde bewijsmiddelen. Dit zijn topografische kaarten, luchtfoto's en getuigenverklaringen.

Wat de kaarten en luchtfoto's betreft, wordt hier verwezen naar wat hierover aangehaald werd onder de feiten.

De weg werd opgenomen in het wandelknooppuntennetwerk en de GR 12 (Amsterdam-Parijs).

Bij de verzoekschriften werden 32 getuigenverklaringen toegevoegd, opgesteld overeenkomstig artikel 961/1 tot 3 Ger.W.

De gemeenteraad weerhoudt niet alle argumenten van de bezwaarschriften omdat zij niet steeds relevant zijn. Zo betreft het ook 'bezwaarschriften' pro het behoud van de doorgang.'

Waar de relevantie van de topografische kaarten wordt betwist, antwoordt de gemeenteraad en weerlegt zij de opmerkingen.

Wat het voortdurend en onafgebroken gebruik betreft, en met name het verdwijnen ervan in 2000 en herplaatsen in 2002 weerhoudt de gemeenteraad niet de voorgelegde foto's omdat zij uit zodanig perspectief genomen zijn dat de brug niet meer in beeld komt. De gemeenteraad stelt vast dat niet met zekerheid kan besloten worden dat de overgang volstrekt niet meer mogelijk was totdat de betonplaat werd geplaatst. Dit staat volgens de gemeenteraad ook los van een voortdurend en onafgebroken gebruik van de Claesstraat zelf. Zij stelt ook dat de beek niet altijd even diep is geweest wat blijkt uit een getuigenverklaring.

De gemeenteraad oordeelt dan ook dat de geciteerde cartografische geschiedenis van de weg, die teruggaat tot minstens 1873 er minstens sedert 1984 een overgang over de Heislagbeek aanwezig was op het terrein. De luchtfoto's van de brug zijn minder duidelijk maar het stuk Claesstraat is aanwezig.

Het aanwezige kaartmateriaal wordt bevestigd door een heel aantal getuigenverklaringen. Het feit dat de brug in de loop der jaren veranderd is van hoedanigheid (planken tot houten constructie met leuning tot betonnen plaat) neemt volgens de gemeenteraad niet weg dat de Claesstraat een publiek gebruik van meer dan dertig jaar heeft gekend waarbij op één of andere wijze ook een oversteek over de Heislagbeek en doorgang naar het achterliggende domein de Inslag mogelijk is geweest.

De gemeenteraad besluit eenparig:

“

Art. 1.- op basis van het voorliggende bewijsmateriaal om de Claesstraat (vanaf de Bevrijdingslei tot aan het domein 'de Inslag' - met inbegrip van het brugje over de Heislagbeek) te erkennen als gemeenteweg, met de vestiging van een publieke erfdienstbaarheid van doorgang tot gevolg, overeenkomstig art. 13 §2 van het Decreet houdende de Gemeentewegen van 3 mei 2019;

Art.2.-belast het college van burgemeester en schepenen met de opmaak van een gemeentelijk rooilijnplan voor de weg in kwestie, eveneens volgens art. 13 §2 van het Decreet houdende de Gemeentewegen van 3 mei 2019.”

Het door verweerster aangebrachte kaartenmateriaal, luchtfoto's en andere materiaal zoals BPA tonen in ieder geval het bestaan van een weg aan tot aan de beek, vaak met een doorsteek over de beek en het voortlopen van de weg in het domein De Inslag zodanig dat de aldaar gelegen wandelweg doorloopt in de Claesstraat of omgekeerd. Weg bestaat meer dan 30 jaar. Daarover is geen twijfel. Dit wordt ook niet betwist.

Dan zijn er de getuigenverklaringen (stuk 4 verweerster) die nuttig kunnen aangewend worden in deze procedure.

Uit deze getuigenverklaringen kan eenduidig afgeleid worden dat het stuk Claesstraat werd gebruikt en dat er een bruggetje was dat doorgang verleende tot het erachter liggende domein.

Eerst ging het om planken, dan een houten bruggetje. Nadien werden dat dan betonplaten.

Er zijn verschillende getuigenissen die aantonen dat de betrokken getuigen al gedurende meer dan dertig jaar gebruik maken van het bruggetje.

Geen der getuigen haalt aan dat de doorsteek op een bepaald moment niet mogelijk was.

Integendeel, de getuigen die van voor 2000 gebruik maken van de weg, bleven dit doen om het achterliggend domein en de kinderboerderij te bereiken.

De getuigen hebben steeds een brug geweten in een of andere vorm.

Eén en ander wordt zelfs bevestigd door de bewoner van de Claesstraat

Eiser meent in de aanvraag tot het aanleggen van een toegang tot het domein De Inslag ter hoogte van de Claesstraat van een buurtcomité het bewijs te zien dat er een onderbreking van de doorgang was. De aanvraag dateert van 12 september 2002.

Uit de getuigenverklaringen blijkt echter het tegendeel. Er is altijd een doorgang geweest op de een of andere manier. Mogelijk was het houten bruggetje in 2000 erg beschadigd.

Het blijkt echter nergens uit dat het bestaan van een brug noodzakelijk is. Uiteraard vergemakkelijkt de aanwezigheid van een brug de toegang tot het domein. Ook een beschadigde brug kan gebruikt worden, zij dat het dan minder veilig is.

Getuigen A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, AA, AB, AC, AD, AE, AF, AG, AH, AI, AJ, AK, AL, AM, AN, AO, AP, AQ, AR, AS, AT, AU, AV, AW, AX, AY, AZ, BA, BB, BC, BD, BE, BF, BG, BH, BI, BJ, BK, BL, BM, BN, BO, BP, BQ, BR, BS, BT, BU, BV, BW, BX, BY, BZ, CA, CB, CC, CD, CE, CF, CG, CH, CI, CJ, CK, CL, CM, CN, CO, CP, CQ, CR, CS, CT, CU, CV, CW, CX, CY, CZ, DA, DB, DC, DD, DE, DF, DG, DH, DI, DJ, DK, DL, DM, DN, DO, DP, DQ, DR, DS, DT, DU, DV, DW, DX, DY, DZ, EA, EB, EC, ED, EE, EF, EG, EH, EI, EJ, EK, EL, EM, EN, EO, EP, EQ, ER, ES, ET, EU, EV, EW, EX, EY, EZ, FA, FB, FC, FD, FE, FF, FG, FH, FI, FJ, FK, FL, FM, FN, FO, FP, FQ, FR, FS, FT, FU, FV, FW, FX, FY, FZ, GA, GB, GC, GD, GE, GF, GG, GH, GI, GJ, GK, GL, GM, GN, GO, GP, GQ, GR, GS, GT, GU, GV, GW, GX, GY, GZ, HA, HB, HC, HD, HE, HF, HG, HH, HI, HJ, HK, HL, HM, HN, HO, HP, HQ, HR, HS, HT, HU, HV, HW, HX, HY, HZ, IA, IB, IC, ID, IE, IF, IG, IH, II, IJ, IK, IL, IM, IN, IO, IP, IQ, IR, IS, IT, IU, IV, IW, IX, IY, IZ, JA, JB, JC, JD, JE, JF, JG, JH, JI, JJ, JK, JL, JM, JN, JO, JP, JQ, JR, JS, JT, JU, JV, JW, JX, JY, JZ, KA, KB, KC, KD, KE, KF, KG, KH, KI, KJ, KK, KL, KM, KN, KO, KP, KQ, KR, KS, KT, KU, KV, KW, KX, KY, KZ, LA, LB, LC, LD, LE, LF, LG, LH, LI, LJ, LK, LL, LM, LN, LO, LP, LQ, LR, LS, LT, LU, LV, LW, LX, LY, LZ, MA, MB, MC, MD, ME, MF, MG, MH, MI, MJ, MK, ML, MM, MN, MO, MP, MQ, MR, MS, MT, MU, MV, MW, MX, MY, MZ, NA, NB, NC, ND, NE, NF, NG, NH, NI, NJ, NK, NL, NM, NN, NO, NP, NQ, NR, NS, NT, NU, NV, NW, NX, NY, NZ, OA, OB, OC, OD, OE, OF, OG, OH, OI, OJ, OK, OL, OM, ON, OO, OP, OQ, OR, OS, OT, OU, OV, OW, OX, OY, OZ, PA, PB, PC, PD, PE, PF, PG, PH, PI, PJ, PK, PL, PM, PN, PO, PP, PQ, PR, PS, PT, PU, PV, PW, PX, PY, PZ, QA, QB, QC, QD, QE, QF, QG, QH, QI, QJ, QK, QL, QM, QN, QO, QP, QQ, QR, QS, QT, QU, QV, QW, QX, QY, QZ, RA, RB, RC, RD, RE, RF, RG, RH, RI, RJ, RK, RL, RM, RN, RO, RP, RQ, RR, RS, RT, RU, RV, RW, RX, RY, RZ, SA, SB, SC, SD, SE, SF, SG, SH, SI, SJ, SK, SL, SM, SN, SO, SP, SQ, SR, SS, ST, SU, SV, SW, SX, SY, SZ, TA, TB, TC, TD, TE, TF, TG, TH, TI, TJ, TK, TL, TM, TN, TO, TP, TQ, TR, TS, TT, TU, TV, TW, TX, TY, TZ, UA, UB, UC, UD, UE, UF, UG, UH, UI, UJ, UK, UL, UM, UN, UO, UP, UQ, UR, US, UT, UY, UZ, VA, VB, VC, VD, VE, VF, VG, VH, VI, VJ, VK, VL, VM, VN, VO, VP, VQ, VR, VS, VT, VU, VV, VW, VX, VY, VZ, WA, WB, WC, WD, WE, WF, WG, WH, WI, WJ, WK, WL, WM, WN, WO, WP, WQ, WR, WS, WT, WU, WV, WW, WX, WY, WZ, XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP, XQ, XR, XS, XT, XU, XV, XW, XX, XY, XZ, YA, YB, YC, YD, YE, YF, YG, YH, YI, YJ, YK, YL, YM, YN, YO, YP, YQ, YR, YS, YT, YU, YV, YW, YX, YY, YZ, ZA, ZB, ZC, ZD, ZE, ZF, ZG, ZH, ZI, ZJ, ZK, ZL, ZM, ZN, ZO, ZP, ZQ, ZR, ZS, ZT, ZU, ZV, ZW, ZX, ZY, ZZ.

De getuigenverklaringen welke aan de gemeenteraad overgemaakt werden, bevestigen de aanwezigheid van de weg (niet betwist door eiser) en het voortdurend gebruik gedurende meer dan 30 jaar.

Aldus is voldaan aan art. 13 § 1 Gemeentewegendecreet en is de vordering van eiser ongegrond.

Het overige van de argumentatie dient derhalve niet onderzocht te worden.

Beslissing

Om deze redenen.

Rechtdoende op tegenspraak.

Verklaart de vordering van eiser toelaatbaar doch ongegrond en wijst hem ervan af.

Veroordeelt eiser tot de kosten van het geding, aan de zijde van verweerster begroot op rechtsplegingsvergoeding 1.680,00 EUR.

De vrederechter veroordeelt , met rijksregisternummer tot betaling van het rolrecht van € 50,00. Dit rolrecht is na uitnodiging te betalen aan de Belgische Staat.

Dit vonnis is op tegenspraak uitgesproken in buitengewone openbare zitting van 28 september 2023 van het vredegerecht van het kanton Brasschaat, door vrederechter Margaretha Basstanie, bijgestaan door griffier Nathalie Op de Beeck.

Digitaal ondertekend door
De vrederechter
Margaretha Basstanie
Op 28-09-2023 om 15:13:03
vredegerecht van het
kanton Brasschaat

Digitaal ondertekend door
De griffier
Nathalie Op de Beeck
Op 28-09-2023 om 15:21:56
vredegerecht van het
kanton Brasschaat

